

AKTUÁLNĚ

VLÁDA

Rozhodování účastnických sporů o peněžité plnění v oblasti elektronických komunikací

Vláda na svém jednání dne 30. 3. 2015 (*usn. č. 220*) vzala na vědomí nelegislativní materiál „Rozhodování účastnických sporů o peněžité plnění v oblasti elektronických komunikací“. V návaznosti na závěry materiálu a diskusi vláda uložila ministru spravedlnosti zpracovat ve spolupráci s ministrem průmyslu a obchodu a vládě do 30. 9. 2015 předložit návrh zákona, kterým bude ke dni 1. 1. 2017 na soudy převedena kompetence řešit účastnické spory o peněžité plnění v oblasti elektronických komunikací.

Předmětné usnesení vlády je pokračováním diskuse spojené s usnesením vlády z 13. 4. 2011 (*č. 254*), které uložilo ministru průmyslu a obchodu ve spolupráci s ministrem spravedlnosti a předsedou Rady Českého telekomunikačního úřadu („ČTÚ“) zpracovat analýzu přenesení rozhodování účastnických sporů o peněžité plnění z ČTÚ na soudy. Úkol vznikl jako kompromis při projednávání rozporu vztahujícího se k tzv. implementační novele zákona o elektronických komunikacích (vyhlášené ve Sbírce zákonů pod č. 468/2011 Sb.).

V březnu loňského roku byl vládě předložen k projednání návrh zákona, kterým se měnil zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Návrhem měly být na základě usnesení vlády (*usn. č. 528 z 3. 7. 2013*) upraveny některé procesní postupy rozhodování účastnických sporů o peněžité plnění podle § 129 EIKom (vymáhání dlužných úhrad za služby elektronických komunikací), ve kterých je navrhovatelem podnikatel v elektronických komunikacích, obdobně, jako jsou soukromoprávní spory upraveny v občanském soudním řádu. Bylo stanoveno: a) zrušení konkrétní lhůty pro vydání rozhodnutí, b) zavedení „předžalobní výzvy“ (obdoba § 142a OSŘ), c) vyloučení opravného prostředku ve sporech o plnění do 10 000 Kč (§ 202 odst. 2 OSŘ) a d) úprava správních poplatků tak, aby tyto odpovídaly poplatkům soudním.

Návrh byl následně stažen z projednávání (dne 2. 7. 2014) s tím, že pro tuto problematiku je nutné hledat komplexní řešení, a to převedení sporů o peněžité plnění na soudy. V návaznosti na to byl zpracován nelegislativní materiál, jenž měl posoudit problematiku, která již od začátku vyvolávala napětí mezi představiteli soudní soustavy. Ti od počátku vyslovovali obavy z přetíženosti soudů žalobními podáními ve věcech telekomunikačních sporů a ČTÚ.

Předmětný nelegislativní materiál věcně popisuje vývoj a současný stav rozhodování účastnických sporů o peněžité plnění v oblasti elektronických komunikací. Z údajů poskytnutých ČTÚ konkrétně vyplývá, že počet žalovaných případů postupně klesá; oproti r. 2012, kdy jich bylo podáno 226 096, to bylo v r. 2013 jen 106 410 a k 30. 6. 2014 „pouze“ 26 688 žalob. ČTÚ uvádí, že vysoký počet případů v r. 2012 byl vyvolán snahou podnikatelů předat na ČTÚ všechny existující spory do okamžiku nabytí účinnosti zákona, kterým měla být kompetence k rozhodování těchto sporů převedena na soudy. Na základě této argumentace se jeho předkladatel nedomnívá, že by přechod sporů o peněžité plnění na soudy mohl způsobit jejich zahlcení. Stále zde navíc bude možnost využít institutu rozhodčího řízení. Očekává se přitom, že Ministerstvo spravedlnosti se bude při přípravě předmětného návrhu zákona zabývat analýzou případného reálného dopadu tohoto přenesení na soudní soustavu nebo přípravou komplexního řešení všech bagatelních sporů o peněžité plnění v rámci soudní soustavy.

V rozhodovací pravomoci ČTÚ má být ponechána agenda rozhodování sporů o námitkách proti vyřízení reklamace a ostatních sporů, kdy se svou povahou jedná rovněž o soukromoprávní spory, avšak s ohledem na jejich předmět (např. spory o námitkách proti vyřízení

reklamace kvality poskytované služby) a též osobu navrhovatele (zpravidla spotřebitel jakožto slabší smluvní strana) je vhodné, aby rozhodování takového sporu bylo svěřeno do pravomoci ČTÚ.

Závěrem tak Ministerstvo průmyslu a obchodu, které materiál předložilo, navrhuje, aby pravomoc rozhodovat spory o peněžité plnění za služby elektronických komunikací byla vyňata z kompetence ČTÚ. Konkrétně předpokládá legislativní úpravu zákona o elektronických komunikacích a zákona o správních poplatcích, která by měla být účinná k 1. 1. 2017 s tím, že všechny do té doby podané spory dořeší ČTÚ.

Úřad pro ochranu osobních údajů zveřejnil stanovisko k provozování kamery v motorovém vozidle se záběrem mimo toto vozidlo

Úřad pro ochranu osobních údajů („ÚOOÚ“) zveřejnil začátkem března letošního roku Stanovisko č. 1/2015 pod názvem „Provozování kamery v motorovém vozidle se záběrem mimo toto vozidlo“, které vykládá provozování kamery instalované uvnitř motorového vozidla ve vztahu k zákonu č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

ÚOOÚ na základě vznesených požadavků podal výklad problematiky provozování kamer umístěných v motorových vozidlech, jejichž řidiči nebo provozovatelé monitorují okolí motorového vozidla v souvislosti s pohybem vozidla po pozemních komunikacích nebo v jejich blízkosti. Po předběžném posouzení dospěl k závěru, že v případě, kdy pořízené záznamy budou obsahovat i informace vztahující se k určeným či určitelným fyzickým osobám v souvislosti s určitým jednáním či událostí, bude se jednat o zpracování osobních údajů.

ÚOOÚ v této souvislosti polemizuje s názorem, že instalace a provoz kamery v motorovém vozidle nepodléhá zákonu č. 101/2000 Sb., protože se jedná o zpracování osobních údajů pro osobní potřebu fyzické osoby ve smyslu § 3 odst. 3 OchOÚ. Podle názoru ÚOOÚ se o aplikaci této výjimky může jednat pouze za situace, kdy takovou kameru instaluje a provozuje fyzická osoba (obdobně jako v autě i při svých jiných nebo rodinných aktivitách, které se odehrávají v rámci silničního provozu – např. kamera umístěná na helmě cyklisty nebo řidiče motocyklu). Tehdy není účelem pořízování záznamu identifikace konkrétních (cizích) osob, ale typicky volnočasová či jiná osobní činnost, která je často sdílená s rodinnými příslušníky nebo přáteli. ÚOOÚ v této souvislosti podotkl, že uvedenou výjimku bude posuzovat velmi restriktivně ve vazbě na skutečnosti, že snímaným prostředím silničního provozu je obvykle veřejné prostranství.

Za situace, kdy provozovatel kamery zamýšlí tyto záběry používat výhradně pro účely ochrany své osoby, spolucestující osoby, případně zaměstnance, a dále za účelem ochrany svých práv např. v souvislosti s objasněním dopravní nehody nebo jiné pojistné události, jejímž byl účastníkem, aplikují se dle ÚOOÚ na toto zpracování související ustanovení zákona č. 101/2000 Sb. Na zpracování osobních údajů pořízených tímto způsobem se tak dle Stanoviska ÚOOÚ bude zákon č. 101/2000 Sb. vztahovat bez ohledu na to, zda kameru instaluje a provozuje fyzická osoba ve svém vlastním vozidle, nebo právnická osoba ve vozidle služebním, nebo osoba samostatně výdělečně činná ve vozidle využívaném jak k podnikání, tak k soukromým účelům.

POSLANECKÁ SNĚMOVNA

Návrh skupiny poslanců na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů

Skupina koaličních poslanců, v níž jsou také místopředseda vlády a ministr financí a ministr obrany, předložila Poslanecké sněmovně